

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา ซึ่งหลังจากผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ แล้ว สามารถสรุปและอภิปรายผลการศึกษาดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาไทยโดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. การสังเกตพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาและเน้นการทำงานกลุ่ม พบว่า นักเรียนร่วมกิจกรรมกลุ่มตามกฎ กติกา มีส่วนร่วมสร้างสรรค์งานกลุ่ม มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ การปฏิบัติงานตามกระบวนการกลุ่มจึงส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมดีขึ้น รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

All rights reserved

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาได้แยกอภิปรายผลเป็นประเด็นตามลำดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาไทยโดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนา ทั้ง 10 กิจกรรม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 10 แผนนั้น ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการสอนแต่ละครั้งจะมีกระบวนการเรียนรู้และเทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย มีทั้งเทคนิคการถาม - ตอบ เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ร่วมกันคิด) เทคนิคเกมการแข่งขัน เทคนิคการระดมสมอง (Brainstorming) เทคนิคกระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เทคนิคการเรียนรู้แบบสาธิต เทคนิคการอภิปราย เทคนิคกระบวนการปฏิบัติ เทคนิคการสอนแบบกลุ่มแข่งขัน เทคนิคการตั้งคำถาม เทคนิคกระบวนการกลุ่ม เทคนิคกระบวนการนำเสนอผลงาน เทคนิคกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เทคนิคร่วมกันคิดร่วมกันตอบ และประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามเทคนิคการสอนที่หลากหลายนี้ ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนปนเล่นอย่างมีกฎ กติกา และสามารถสร้างองค์ความรู้จากการเล่นได้ ผู้เรียนมีโอกาสปรีกษาหารือและวางแผนร่วมกัน ได้เรียนรู้ร่วมกันแบบมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้นตามกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ นอกจากนี้ยังได้ออกกำลังกายอย่างสนุกสนานเป็นไปตามวัยของผู้เรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผอบ โปษะเกษม และคณะ (2522) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเล่นของเด็กไทยและคุณค่าของการเล่นของเด็กไทย พบว่า การละเล่นของเด็กไทยมีคุณค่าทั้งทางด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม และด้านภาษา โดยเฉพาะด้านภาษา บทร้องประกอบการละเล่นมีคุณค่าด้านภาษาทั้งในแง่วรรณศิลป์และในแง่การสื่อสาร ในแง่วรรณศิลป์นั้น บทร้องมีรูปแบบไม่จำกัดตายตัว มีเสียงสัมผัสคล้องจอง ส่วนในแง่การสื่อสารบทร้องช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษาอย่างไม่รู้ตัว ขณะเดียวกัน ทวี สมหวัง (2531) ได้ศึกษาสำรวจและรวบรวมการละเล่นของเด็ก

ในเขตจังหวัดเชียงราย ได้สรุปคุณค่าการเล่นของเด็ก พบว่า การเล่นของเด็กส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นอกจากนี้ จิณฑาพร อาภาศเมฆ (2532) ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเตรียมความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเล่นพื้นบ้านกับการสอนด้วยวิธีปกติในจังหวัดพิษณุโลก ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการเล่นพื้นบ้านมีผลของความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จงจิต เค้าสิม (2535) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนประถมศึกษา ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยวิธีการเล่นพื้นบ้านของไทยกับวิธีการฝึกทักษะตามคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะโดยวิธีการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยกับกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะตามคู่มือของกระทรวงศึกษาธิการ มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัทมาวดี บุญยสวัสดิ์ (2536) ที่ศึกษาผลของการใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยที่มีต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลคะแนนทักษะทางสังคมรวมทุกเรื่องหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการอภิปรายผลข้างต้น จะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนมีกลวิธีหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และเน้นการจัดกิจกรรมตามกระบวนการกลุ่ม ร่วมมือจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายของกิจกรรมและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 การฝึกทักษะทางภาษาไทยของนักเรียน ผู้ศึกษาได้ใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านดำเนินาเพื่อฝึกและพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้กับผู้เรียน เริ่มต้นจากการคัดเลือกการเล่นที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง การดู และการพูด รวมทั้งหลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรม ดังนี้

การฝึกทักษะการอ่าน ใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านดำเนินากำบอื่กัันใบไม้ ชี้นแณด จี๊จะลู่บ ไทยด้าสู๊ ไก่ลั่ว่งข้อง งูกินหาง มะลือกก็อกแก็ก ซื่อคอกไม้ ปรินมาค้ำทาย และจี๊เจียบ นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านบทร้องของการละเล่น ส่งผลให้นักเรียนอ่านคล่อง เข้าใจความหมาย ตีความจากเรื่องที่อ่านได้ จับใจความและสาระสำคัญของเรื่องได้ ทั้งนี้เพราะ กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านดำเนินา เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การฝึกการอ่าน จึงเป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่ได้บังคับให้อ่านแต่อย่างใด จึงส่งผลดีต่อการฝึกทักษะการอ่าน

การฝึกทักษะการเขียน ใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา ฝึกการเขียนดังนี้ การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “กำบ้อก้นใบไม้” ฝึกแต่งประโยค การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “จีแนด” ฝึกคัดลายมือจากบทร้อยกรอง การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “จีจะสู้บ” ฝึกเขียนคำคล้องจอง การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “ไทยด้าสู้” ฝึกเขียนบันทึกความรู้จากการอ่าน การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “ไก่อ้วงข้อง” ฝึกสรุปเรื่องเป็นแผนผังความคิด การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “งูกินหาง” ฝึกแต่งประโยคปฏิเสธและประโยคแสดงความต้องการ การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “มะลือกก็อกแก็ก” ฝึกบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน การเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “ปริศนาคำทาย” ฝึกทำสมุดภาพปริศนาคำทาย และการเล่นเกมพื้นบ้านล้านนา “ชื่อดอกไม้” ฝึกทำสมุดคำศัพท์ชื่อดอกไม้ในภาษาถิ่นล้านนา เปรียบเทียบกับภาษาไทยกลาง การใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาฝึกทักษะการเขียนข้างต้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนเขียนด้วยตนเอง หลังจากได้ฝึกโดยใช้การเล่นเพราะผู้เรียนได้เรียนปนเล่นอย่างสนุกสนาน และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองตามขั้นตอนจึงเกิดการเรียนรู้ทำให้มีทักษะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง

การฝึกทักษะการฟัง การดู และการพูด โดยการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา ทั้ง 10 กิจกรรมข้างต้น เป็นการฝึกทักษะการฟัง การดู และการพูด ให้กับผู้เรียนทุกกิจกรรม เพราะในแต่ละกิจกรรมจะมีบทร้อง บทเจรจาโต้ตอบต่างกัน จึงเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้มีทักษะการฟัง การดู และการพูด จากการเล่นได้ครบทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยทักษะการสังเกตและการคิดควบคู่ไปกับทักษะการฟัง การดู และการพูดอีกด้วย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมดังกล่าว และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้เรียนอย่างมีความสุข จึงเป็นผลให้มีทักษะทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดีขึ้น

การฝึกการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จากการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา ทั้ง 10 กิจกรรม เพื่อฝึกหลักการใช้ภาษา พบว่า ผู้เรียนเข้าใจคำ ความหมาย ของบทร้อง และบทเจรจาโต้ตอบของการเล่นได้ดี รวมทั้งเข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยกลาง สามารถสื่อความหมายของการเล่นกับบุคคลอื่นได้ และนำองค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมไปพัฒนาการใช้ภาษาตามที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง

การฝึกการเรียนรู้ด้านวรรณคดีและวรรณกรรม จากการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา ทั้ง 10 กิจกรรม เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมนั้น ยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจด้านภูมิปัญญาของท้องถิ่นอีกด้วย อันเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 27 วรรค 2 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 หน้า 16) ที่ให้หลักการว่า “สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพ

ปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ” ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประเวศ วะสี (2539, หน้า 76) ที่กล่าวว่าสังคมต้องมีส่วนร่วมปฏิรูปการศึกษา ดังนี้ “การปฏิรูปการศึกษา...สังคมทั้งมวล ต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาหรือเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) เช่น ในด้าน ศิลปะ การแสดง การกีฬา นั้น มีสัมผัสสัมพันธ์กับคนจำนวนมาก ถ้าได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ของสาธารณชนก็จะมีพลังแห่งการเรียนรู้อย่างมหาศาล” นอกจากนี้ อังกุล สมคะเนย์ (2543, หน้า 24-26) ได้สรุปถึงสาระการเรียนรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นที่โรงเรียน สามารถนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาได้นั้นมี 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ คติ ความคิด ความเชื่อ เช่น พิธีกรรมต่าง ๆ กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การละเล่นพื้นบ้าน คนตรี และประเพณีต่าง ๆ กลุ่มที่ 3 ได้แก่ การประกอบอาชีพของท้องถิ่น เช่น หัตถกรรมในครอบครัว และกลุ่มที่ 4 ได้แก่ แนวปฏิบัติหรือเทคโนโลยีชาวบ้าน เช่น การปลูกพืชปลอดสารพิษ นับว่า การนำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาการจัดการ การเรียนการสอน ถือเป็นมิติใหม่ที่ครูผู้สอนควรนำมาพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ ภูมิปัญญาไทยควบคู่กับภูมิปัญญาสากล เพื่อให้เยาวชนได้ภาคภูมิใจในภูมิปัญญาไทย โดยเฉพาะ บทร้อง และปริศนาคำทาย นับเป็นวรรณกรรมที่มีความสำคัญในการได้เรียนรู้ เพราะทำให้ผู้เรียน เกิดเจตคติในด้านความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ใน ปัจจุบันได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษายังได้นำบทร้อยกรอง และนิทานมาใช้ในการ ฝึกสำหรับกิจกรรมการละเล่น เช่น การละเล่น “ขี้แค้น” ฝึกการคัดลายมือจากบทร้อยกรองเรื่อง “มดน้อย” การละเล่น “ไทยดำสู้” ฝึกทักษะการอ่านเรื่องสั้น เรื่อง “คนเก่งเมืองลับแล” การละเล่น “ไก่อี้อ้าง” ฝึกการฟังนิทาน เรื่อง “ใบไม้ข่า” และเรื่อง “หนังสือวิเศษ” การจัดกิจกรรม การละเล่นพื้นบ้านล้านนาจึงเป็นการฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมได้เป็น อย่างดี

การใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาฝึกทักษะทางภาษาไทยเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ เรียนรู้ได้ตามกระบวนการเรียนรู้ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเห็นว่าสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) ที่กล่าวว่า “...ผู้สอนต้องศึกษา วิเคราะห์จุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข...”

1.3 บรรยายการจัดการจัดการเรียนการสอน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ผู้ศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการจัดบรรยากาศของการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง จะใช้สถานที่จัดกิจกรรม คือ ลานกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการละเล่น ก่อนการ

จัดกิจกรรมแต่ละครั้งผู้สอนจะสร้างความคุ้นเคยกับผู้เรียน ด้วยการแสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส กระตุ้นการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานไม่เครียด เพราะวัยของผู้เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นวัยที่กำลังเกิดการเรียนรู้ มักจะเล่นชน ไม่ชอบอยู่นิ่ง ผู้สอนจึงใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้รวมทั้งได้เล่นเป็นการแสดงออกตามธรรมชาติ และวัยของผู้เรียน ผู้สอนจะใช้วิธีการเสริมแรงทางบวกทั้งด้วยวาจา การให้คะแนน การแสดงท่าทาง ชื่นชม เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ตั้งไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ จากการจัดบรรยากาศ การเรียนการสอนดังกล่าว พบว่า ผู้เรียนแสดงออกอย่างสนุกสนาน ร่วมกิจกรรมกับสมาชิกกลุ่ม เป็นอย่างดี ทั้งนี้ผู้ศึกษาเน้นการทำงานแบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือ โดยจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีทั้ง ผู้เรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนล่ละกัน ผู้เรียนจึงมีโอกาได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แบ่งหน้าที่ กันทำงาน มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน และสร้างสรรค์งานตาม ที่มอบหมายได้ภายในเวลาที่กำหนด นอกจากนี้แม้จะมอบหมายให้ทำงานเดี่ยวก็ต้องผ่านขั้นตอนการ ทำงานกลุ่มก่อนเสมอ ผู้เรียนจึงมีประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานเดี่ยวได้เป็น อย่างดี ผู้ศึกษาจึงสรุปว่า บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีส่วนส่งเสริมทักษะทาง การเรียนภาษาของผู้เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนมี ประสิทธิภาพดีขึ้น

1.4 สื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนการสอน จากการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยดังกล่าว ผู้ศึกษาได้จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้พัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างครบถ้วน ได้แก่ สื่อของจริง เช่น ใบไม้ ดอกไม้ ที่ปรากฏในบทร้องของการละเล่น ที่ต้องใช้ในการเล่นเพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสของจริง บัตรคำ แถบประโยค ที่ต้องฝึกให้ผู้เรียนได้ เห็นรูปคำศัพท์เพื่อจะได้ออกเสียงได้ถูกต้อง ใบงานตามกิจกรรมแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางการใช้ภาษาตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เตรียมสื่อ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องใช้ฝึกในแต่ละกิจกรรมการเล่น เช่น สี กระดาษแข็ง ห่วง ทองเหลือง กระดาษสร้างแบบ หนังสือนิทาน ผ้าผืนใหญ่ (ใช้ในกิจกรรมการเล่นโก่ล้งซ้อง) หน้ากาก กรรไกร และกระดาษลูกฟูก จะเห็นว่าสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นส่วนสำคัญที่จะใช้ฝึก ทักษะในการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง อันเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียน ได้เร็วและเข้าใจมากขึ้น สอดคล้องกับหลักการของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ที่ให้ ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนการสอนว่า “การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีทั้งความรู้และคุณธรรม โดยจัดกระบวนการ เรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา การเรียนการสอนจำเป็นต้อง เลือกรสรสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น และมี

ความรับผิดชอบที่จะสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง” จะเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนจำเป็นมากที่จะต้องมียุทธศาสตร์และแผนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนและเข้าใจตามกิจกรรมที่วางไว้ อีกทั้งยังเป็นการประหยัดเวลาอีกด้วย ผู้ศึกษาเห็นว่าจากการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนทักษะทางภาษาไทย ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภาษาไทยของผู้เรียนอีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการกลุ่มร่วมมือเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทย มีการสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนรู้ รวมทั้งอาศัยสื่อและอุปกรณ์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภาษาไทยสูงขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยของนักเรียน

จากการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนนั้น มีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 นักเรียนเล่นกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านล้านนาได้ตามกฎ กติกา เพราะการละเล่นทั้ง 10 กิจกรรมดังกล่าว จะมีกติกาที่ชัดเจนในการเล่น ผู้เรียนจึงเข้าใจข้อบังคับเป็นอย่างดี สังเกตได้จากการประเมินตนเองหลังจากเล่นกิจกรรมและทำชิ้นงานตามกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้เรียนแต่ละคนจะต้องประเมินตนเองหลังจากการเล่นทุกครั้ง ซึ่งผู้ศึกษาได้จัดทำแบบประเมินตนเองให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองตามสภาพจริงตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า ผู้เรียนได้ประเมินตนเองตามความเป็นจริง เช่น คำถามที่ถามว่า “ข้าพเจ้าตั้งใจฟัง กฎ กติกา ของการละเล่น ‘กำบ่อกั้นใบไม้’ ก่อนร่วมกิจกรรม” โดยมีตัวเลือกอยู่ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก หากผู้เรียนตั้งใจฟังก็จะเช็คเครื่องหมายถูกตรงช่องมากที่สุด และผู้เรียนที่ไม่ตั้งใจฟังก็จะเช็คเครื่องหมายถูกตรงช่องน้อย หรือปานกลาง การประเมินตนเองจึงเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ทราบข้อดีและข้อเสียของตนเองขณะที่เรียนรู้สอดคล้องกับความคิดเห็นของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม (2544) ที่กล่าวว่า การประเมินตนเอง (Self-Assessment) มีความสำคัญมากต่อการปฏิบัติภารกิจจริง (Authentic Task) จุดประสงค์ของการประเมินตามสภาพจริง คือ 1) เพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการประเมินงานของตนโดยเทียบกับมาตรฐานทั่วไปของสาธารณชน (Public Standard) 2) เพื่อปรับปรุง ขยายและเปลี่ยนทิศทางการดำเนินงาน 3) เพื่อริเริ่มในการวัดความก้าวหน้าของตนในแบบต่าง ๆ หรือจุดต่าง ๆ อย่างที่ไม่มีการวัดเช่นนี้มาก่อน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรนภางค์ ศัญศรีเมือง (2545) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการส่งเสริมทักษะการสื่อสาร และการประเมินผลตามสภาพจริง พบว่า การประเมินผลตามสภาพจริงได้ช่วยให้นักเรียนได้รู้จักสภาพความเป็นจริงของตนเองในด้าน ความรู้ ความคิด ความเข้าใจในเนื้อหาได้มากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนอยู่ในระดับสูง

ผู้ศึกษาสรุปว่าจากที่ผู้เรียนได้ประเมินตนเองหลังจากเล่นกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน ล้านนา และเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาไทยแล้ว ทำให้ผู้เรียนพยายามที่จะพัฒนาตนเอง เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มยอมรับ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภาษาไทยสูงขึ้นกว่า ก่อนเรียน

2.2 การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแบบบันทึกการสังเกต การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการละเล่นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นี้ ผู้ศึกษาได้สร้างแบบบันทึกสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการประเมินตามสภาพจริงและกระบวนการฝึกทักษะทางภาษาไทยเป็นแนวเพื่อบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน ขณะที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการกลุ่มร่วมมือในแต่ละกิจกรรมนั้น ผู้ศึกษาจะใช้เกณฑ์ อยู่ 4 ระดับ คือ 4 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงมาก, 3 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง, 2 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง, และ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำ, จากการสังเกต พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยอาศัยการแบ่งกลุ่มแบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือโดยมีทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันนั้น ผู้เรียนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อนเป็นอย่างดี ผู้เรียนที่เรียนปานกลางจะช่วยเหลือด้านการอ่านกฎ กติกา ของการละเล่น รวมทั้งเป็นผู้ช่วยของผู้เรียนที่เรียนเก่งในการช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อนหรือที่มีเกณฑ์การเรียนรู้ในระดับต่ำ และเมื่อรวมกลุ่มกันสมาชิกทุกคนก็จะมีสมาธิกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะกลัวเพื่อนไม่ยอมรับ เนื่องจากต้องรับผิดชอบงานที่สมาชิกกลุ่มมอบหมายให้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนดด้วย ผลการสังเกตจึง มีอยู่ 3 ระดับ คือ ระดับ 4, ระดับ 3 และระดับ 2 ถือว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มเป็นไปตามที่ตั้งไว้ในจุดประสงค์ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภาษาไทยสูงขึ้นกว่า ก่อนเรียน

ผู้ศึกษาจึงมีความเห็นว่า การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแบบบันทึกการสังเกตนั้น เป็นข้อมูลที่สำคัญในการจะช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ต่อไป เพราะเป็นการประเมินผลจากการปฏิบัติจริงตามสภาพจริงที่ได้เรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานที่สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ที่กำหนดไว้ว่า บทบาทหน้าที่ของครูผู้สอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน “...ต้องจัดการวัด

และประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริง โดยประเมินจากการปฏิบัติ การสังเกต การสัมภาษณ์ จากแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น”

2.3 การใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย สำหรับนักเรียน โรงเรียนสาริตสถานราษฎร์เชียงใหม่ ที่เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น ผู้ศึกษาต้องฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงคำ และให้เข้าใจความหมายของคำก่อนการเล่นทุกครั้ง จากการฝึกผู้เรียนสามารถที่จะออกเสียง และเข้าใจความหมายได้ดี อาจเป็นเพราะพื้นฐานการใช้ภาษาและภูมิปัญญาของผู้เรียนมีส่วนช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น จึงทำให้การเรียนรู้โดยใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทยไม่มีปัญหาในการใช้ภาษาของผู้เรียนแต่อย่างใด อีกอย่างเมื่อได้เรียนรู้ตามกระบวนการกลุ่มเพื่อนสมาชิกในกลุ่มสามารถช่วยให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น การใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทย จึงเป็นการเรียนรู้ที่มีกฎ กติกา มีระเบียบวินัย สร้างนิสัยที่ดีในการเล่นกับบุคคลอื่น ได้สนุกสนาน เหมาะสมตามวัย รวมทั้งได้เรียนรู้ภูมิปัญญาจากบรรพบุรุษของล้านนา ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจอีกด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิราภรณ์ ปนาทกุล (2530) ที่ได้ศึกษาแนวทางการนำการเล่นของเด็กไทยบางอย่างเป็นไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 พบว่า การเล่นของเด็กไทยมีคุณค่าตามสมรรถภาพการเรียนรู้ 5 ประการ ของกาเย์ และยังสอดคล้องกับวิธีสอนแบบเล่นปนเรียน ซึ่งมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการ อันสามารถนำมาสอนได้ 3 แนวทาง คือ 1) เลือกใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาในบทเรียนและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ 2) เลือกใช้เป็นกิจกรรมเสริมบทเรียน โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 3) เลือกใช้จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนและใช้ผ่อนคลายบรรยากาศในชั้นเรียน นอกจากนี้เป็นไปตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ที่กล่าวไว้ในวิสัยทัศน์ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสรุปได้ว่า “ภาษาไทยมีเนื้อหาสาระที่เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา การใช้ภาษา วรรณคดี วรรณกรรม ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง อันสะท้อนถึงภูมิปัญญา ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี อันเป็นความภาคภูมิใจที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน”

3. ผลที่ได้จากการใช้การเล่นในเชิงคุณธรรม

หลักจากผู้ศึกษาใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนาสอนในชั้นเรียนจนครบทั้ง 10 แผนแล้ว ปรากฏว่ามีนักเรียนเข้ามาพบและถามถึงกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนาว่า “จะจัดกิจกรรมอย่างนี้จะมียกไหม” และยังได้ให้แนวคิดกับผู้ศึกษาว่า “ถ้าได้เรียนภาษาไทยโดยกิจกรรมการเล่นอีกจะตื่นตื่นสนุกสนานและน่าสนใจมาก” อันแสดงถึงกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนาดังกล่าว ได้สร้างความพึงพอใจและความสนใจที่จะเรียนวิชาภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีนักเรียนบางคนมาขอตัวอย่างการเล่นพื้นบ้านล้านนา เพื่อนำ

ไปเผยแพร่ให้ญาติผู้ใหญ่ทางบ้าน คือ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่สนใจ และบางคนมาขอปรึกษาวิธีการเล่น พื้นบ้านล้านนา เพื่อใช้ในการเล่นกับเพื่อนในช่วงเวลาพักจากการเรียน เป็นการแสดงถึงความใส่ใจ ในคุณค่าของการเล่นอันเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่น การได้เล่นกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านล้านนา จึงเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมท้องถิ่นอันเป็นการปลูกจิตสำนึกในเยาวชนและช่วยฟื้นฟูการเล่นให้ ดำรงอยู่ในความสนใจของคนรุ่นใหม่ ดังที่ ประเวศ วะสี (2545, หน้า 3) ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับ ขบวนการวัฒนธรรมกับการพัฒนาว่า “เมื่อการพัฒนาที่เน้นเศรษฐกิจเป็นการพัฒนาแบบแยกส่วน และก่อให้เกิดความแตกแยก จึงมีเสียงเรียกร้องให้การพัฒนาดังอยู่บนฐานของวัฒนธรรม เพราะ วัฒนธรรมเป็นการบูรณาการของชีวิตทั้งหมด”

การศึกษาครั้งนี้ ในชั้นเรียนจะมีเด็กพิเศษประเภทเด็กออทิสติกเรียนร่วมกับเด็กปกติด้วย ตอนแรกของการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏว่าเด็กพิเศษไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรม ยังคงกลัวเพื่อนล้อ และปลีกตัวจากกลุ่มเพื่อนมาอยู่กับครู แต่เมื่อเห็นเพื่อนเข้าร่วมเล่นกิจกรรมอย่าง ตื่นเต้นสนุกสนานเร้าใจ ทำให้เด็กพิเศษคลายความกังวลและตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมตามธรรมชาติ ของเขาและสามารถทำผลงานทางทักษะภาษาไทยได้ตามศักยภาพของตนเอง และได้รับการยอมรับ จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นการสร้างความภาคภูมิใจ ความมั่นใจให้แก่เด็กพิเศษได้อีกทางหนึ่ง ดังที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้ให้แนวทางในการพัฒนาเด็กพิเศษประเภท ออทิสติกว่า “เด็กออทิสติก เป็นกลุ่มอาการที่มีภาวะผิดปกติของสมอง เด็กจะมีปัญหาทางพฤติกรรม การจะช่วยเหลือเด็กออทิสติกต้องร่วมมือกันทั้งพ่อแม่ แพทย์ และครู โดยเฉพาะครูผู้สอนนั้นการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนต้องเสริมสร้างทักษะให้เด็ก ต้องเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของเด็ก” แสดงให้เห็นว่า การนำการเล่นพื้นบ้านล้านนามาใช้เป็นกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาไทย สามารถพัฒนาทักษะทางด้านผลสัมฤทธิ์การเรียน และทักษะทางสังคม ให้กับเด็กปกติและเด็กพิเศษที่เรียนร่วมได้เป็นอย่างดี

จากการใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อมองภาพรวม แล้ว อาจสรุปได้ว่า ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยแบบบูรณาการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะเชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นต้นว่า สาระการเรียนรู้ สังคม ศาสนา วัฒนธรรม สาระการเรียนรู้พลศึกษา สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระการเรียนรู้ ศิลปะ และสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม นั้น จะมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ผู้เรียนได้มีมารยาทในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น รู้จักเคารพกฎ กติกา ของการเล่น ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้ง เข้าใจคำ ความหมาย และวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่ได้เรียนรู้จากการเล่น การบูรณาการกับสาระ

การเรียนรู้พลศึกษา ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการเล่นอย่างสนุกสนาน ได้ออกกำลังกาย รวมทั้งฝึกเคารพกฎ กติกา ของการเล่น และฝึกการทำงานให้ตรงต่อเวลาด้วย สาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ผู้เรียนได้ฝึกการสังเกต ฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล ฝึกการทำงานอย่างมีขั้นตอนตาม กระบวนการเรียนรู้ การบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ศิลปะ ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ชิ้นงานที่กำหนด ตามจินตนาการอย่างสวยงามและมีศิลปะ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด การสังเกต การคาดคะเนด้วยสายตา การนับ และการฝึกตั้งคำถามและการตอบคำถาม จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเล่นที่บ้าน ล้วนบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะทางการใช้ภาษาไทย สูงขึ้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับการจัดการเรียน การสอนและการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. การนำกิจกรรมการเล่นที่บ้านล้นนาไปใช้ ควรเลือกการเล่นที่เหมาะสม กับวัยของผู้เรียนและควรใช้กลวิธีและเทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อจะได้พัฒนาทักษะทาง การเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรอธิบายคำ และความหมาย ของการเล่นที่บ้านล้นนาให้กับผู้เรียน ก่อนการเล่นทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจคำ ลักษณะการเล่น และเล่นการเล่นได้ถูกต้องตาม กฎ กติกา
3. ผู้สอนที่จะนำการเล่นที่บ้านล้นนาไปใช้จัดการเรียนการสอน จำเป็นต้อง วางแผนการสอนก่อนทุกครั้ง และควรจัดตารางการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่ากิจกรรมละ 120 นาที เพราะ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ตามกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
4. กิจกรรมการเล่นที่บ้านล้นนามีผู้ศึกษาและรวบรวมไว้ประมาณสี่ร้อยกว่าชนิด หากจะนำมาใช้เป็นสื่อกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้เรียนแต่ละช่วงชั้น ควรพิจารณาคัดเลือก กิจกรรมการเล่นที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาโดยนำการเล่นพื้นบ้านล้านนามาจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ ICT (Information Communication Technology) เพื่อจะได้นำการเล่นพื้นบ้านล้านนา มาบูรณาการกับการเรียนรู้ ได้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงระหว่างภูมิปัญญาไทยกับเทคโนโลยี
2. ควรมีการศึกษาการเล่นพื้นบ้านล้านนาในลักษณะที่เป็นของเล่น เพื่อฝึกให้ผู้เรียน ได้ประจักษ์ของเล่นและมีการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ อันจะเป็นการเผยแพร่การเล่นให้คงอยู่ และผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษตนด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved